

ΕΚΕΙΘΕΝ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΜΑΤΗΡΩΝ ΕΠΙΔΡΟΜΩΝ
ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

ΥΠΟ Π. Γ. ΠΡΩΝΗ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ

Ἡ περιγραφή αὕτη ἀνήκει εἰς τὸν κάλαμνον τοῦ νῦν δημαρχοῦ Ραιδεστοῦ Ἀριστοδήμου Μαργαριτώφ ἐνδέρμευ Ἑλλήνες πατριώτου.

Ἦτο θαυμάσιος καιρὸς τὴν ἡμέραν καὶ ἦν ἐφθασεν ἐπ' αὐτοκίνητου ὁ Τσάρος τῶν Βουλγάρων ἀνευ προειδοποιήσεως τινος, συνειδυόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδιαίτερου τοῦ γραμματέως τοῦ ἐξ ἀπορρήτων διανοήτου Φαναριώτου Ντέμπροβιτς καὶ τοῦ στρατηγοῦ Σάββαφ. Κατ' εὐθείαν μετέβη εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ὅπου μένος προσπυχήθη. Ὁλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ κατέφθανε πρὸ τῆς ἐκείσεως ἐκκλησίας καὶ ἡ τὸν Δῆμον Ραιδεστοῦ ἐκπροσωπεύσα τριμελὴς ἐπιτροπὴ, ἀκριβῶς καὶ ἦν στιγμὴν ἡ Μεγαλειότης τοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου ἐντὸς τοῦ ὁρίου δύο πελώρια ξύλινα μανύαλα πρὸς τὸν αὐτὸν ἀποπεμπέντα ἀντιπροσώπων τοῦ σημαντικῆς ἱστορικῆς ἀξίας καὶ ὁδῶν τοῦ καθολικοῦ ἱερέως, προσέειπεν αὐτῇ τι τὸ παραδόξως ἀσύνηδες εἰς τὴν περίστασιν.

Μετὰ μεγάλης προσηνείας ἤκουσε τὰς ὀλίγας τυπικὰς λέξεις τῆς Δημοτικῆς ἐπιτροπῆς ἥτις τῷ πύχθη τὸ «ὡς εὖ παρέστη» σφινξας δυνατὰ τὰ χέρια τῶν ἀποτελούντων αὐτήν, πύχαριστησε καὶ ἐγκαταλείψας τὸ αὐτοκίνητόν του, μετέβη περὶ μετὰ τοῦ πλήθους εἰς τὴν παρὰ τὴν παρχίαν κειμένην ἐκκλησίαν τῆς Πανηγίας Ρευματοκαρτείας ἐνθα εἰ τάφει τῶν Οὐγγρων ἐπαδὼν τοῦ Ρακεβάνου. Κατὰ τὸ δίκασμα τῆς τε μετὰ τὴν ἐκκλήσεώς του καὶ ἐπιστροφῆς, ὁ Ἑλληνικὸς πῆλθυσμός προσέβη εἰς θερμὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ αὐτοῦ δι' ἀλέπων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βουλγάρου βασιλέως χριστιανὸν σύμμαχον.

Ἡ ἐντύπωσις ἦν τῷ παρῆγεν ἡ Ραιδεστός φαίνεται ὅτι ὑπῆρξε μεγάλη καθέτινατερόχρονος προστὴν παρχίαν, ἐπὶ τέταρτον περὶ τοῦ παρῆμεναι θαυμάζων τὸ λαμπρὸν θέαμα τῆς θαλάσσης ἐπὶ τοπεδισίας ὑπερβεν. αὐτῆς, συνάμα ἠκούσθη εἰπὼν. «Ἡ πόλις σὰς εἶναι ἕως ὅρας ὁμάραγδος ἐντὸς τῆς λήσεως. Χρειάζεσθε τὸν κατὰ τὴν ἀλλήλων χρυσοχρὸν διὰ τὴν

τεπεθετήσῃ εἰς τὴν θιτρίαν περὶ τῆς πρέπει».

Μετὰ μεσημέριαν ἡ Μεγαλειότης τοῦ ἐδέχθη καὶ πάλιν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐπίσημως ἐν τῷ Μεγάλῳ τοῦ Ἀρμενίου συμπόλι-

αῖσος εἰς τὴν λέξιν «Ζήτω» καὶ οἱ μισροὶ μετὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῶν Ἑλλήνων ἐνταῦθα ἔχω πολλὰς ἀκαμνήσεις. Πρέπει νὰ ξεύρητε ὅτι πάντοτε ἐξετίμησα καὶ ἐκτιμῶτεν Ἑλληνικὸν λαὸν διότι εἶναι εὐφύ-

Ο ΔΗΜΟΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ (Ἰντζέ—Κιοῦ) τῆς ὑποδοκιμῆσεως Μυρταφύτου, μετὰ τῇ ν καταστροφῇ

του μαρ Ἀγρόποβιτς. Πρῶτος ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς προσεφώνησεν αὐτὸν βουλγαριστὴ ὁ μοναδικὸς βουλγαριστὴς συμπολίτης μας Πέτρος Μπόρκοφ. Ὡς φαίνεται ἡ συγκίνησις ἦν ἡσθάνθη πρὸ τοῦ διαπραγματευτοῦ βλέμματος τοῦ βασιλέως τοῦ τὸν ἔκαμε νὰ χάσῃ τὴν συνέχειαν τῆς προσφωνήσεως. Εὐτυχῶς ὁ βασιλεὺς ἤλθεν εἰς βοήθειάν του καὶ διακόπτων τῷ εἶπε: «Πεῦρω καλὰ παιδί μου τί θέλεις νὰ μὲ εἰπῇς, δὲν χρειάζεται νὰ τελευτήσῃς, ἐγὼ πάντως σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὰ αἰσθηματὰ σου.» Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ὁ ἀρμένιος δημοτικὸς σύμβουλος ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ἵνα ἡ Ραιδεστός παραμείνῃ ὑπὸ τὸ βουλγαρικὸν σκεπτῶν. Τῷ ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς οὐκ ἐκείσεως ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἐξαρτᾶτο μόνον ἀπὸ ἐκείνου καὶ προσέθεσεν αὐτελεγεῖ. «Εἶδε ὁ Θεὸς νὰ δέσῃ τὴν Ραιδεστόν εἰς τοὺς βουλγάρους». Τελειωτὶς ὁ τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα ἀντιπροσωπεύων Α. Μαργαριτώφ προσεφώνησε τὴν Μεγαλειότητά του Γαλλιστὴ. Ἀπήντησεν εὐχαριστῶν καὶ προσέθεσε. «Πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἔχω

ἦς καὶ ἱκανὸς, συνάμα δὲ ἀγαπᾷ πολὺ τὴν ὠραίαν σὰς γλῶσσάν τὴν ὁποῖαν καὶ ἐμελέτησα. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ξεγδάρω τὰ αὐτὰ σὰς μετὰ τὴν κακὴν προφορὰν ἦν φυσικὰ ἔχω ὁμιλῶν τὴν γλῶσσάν σου, πάντως ὅμως θέλω νὰ σὰς δώσω μίαν ἀπέδειξιν ὅτι περιστοιχίζομαι ἀπὸ ἀνθρώπους γνωρίζοντάς τελεῖως τὴν Ἑλληνικὴν καὶ γι' αὐτὸ θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Ντέμπροβιτς ἵνα σὰς δέσῃ δείγμα τῆς Ἑλληνικῆς τοῦ γλωσσολογικοῦ. Πράγματι ὁ κ. γραμματεὺς, ἀπόφοιτος τῆς ἐν Κων)πόλει Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, ἤρχισε νὰ ὁμιλῇ Ἑλληνιστὶ.

Ὁ Τσάρος τῶν Βουλγάρων σὰς ἔδωκεν ὀλέκληρον τὴν ὥραν τῆς συνελευθῆσεως ταύτης διέθεσε συνομιλῶν προσηνεστάτα μετὰ τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα κ. Μαργαριτώφ ἐνδικωφθεῖς καὶ ἐρωτήσας πλείστα ὅσα ὡς περὶ ὑδρεύσεως τῆς πόλεως φωτισμοῦ, ἐγκληματικότητος, ἐκ παιδεύσεως, διανοητικότητος τῶν κατοίκων, στατιστικῶν ἐμπορικῶν περὶ πρεπυγῶνδος Συντῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αὐθημερόν ἀνεχώρησε διὰ νὰ
μὴ ἐπαινίδῃ πλέον τὸ γλυκὺ τῆς
Προποντίδος χρῶμα ὅπερ τόσῃν
ἐντύπωσιν τῷ ἐντεπείησεν.

Ὑπῆρξεν ἡ χριστιανικωτέρα
πραγματιποίησις τῆς ἀνεξέλεγκτου
ἀλλοτρεύσεως καὶ φιλαλήλειας. Οἱ
Βούλγαροι στρατιῶται τέσσερ' ἑκα-
τον ἐνόσπευον ἰδίῳ παρὰ τῶν
Τευρκῶν ἁλῶν, ὥστε ἦτο ἀδύνα-
τον εἰς μεσοσουλμάνων καὶ ἰδιῶν
μεσοσουλμάνων νὰ μεταβῇ πρὸς ἐν-
γκαίαν εἰς τοὺς ἀγρούς. Συνέ-
παια τούτου ὑπῆρξεν ἡ μαστιζου-
σα τὸν ἐργατικὸν μεσοσουλμανικὸν
κόσμον πείνα, ἐὰν δὲ ἀπεσοβήθη-
σαν οἱ ἐξ ἀσπίδας θάνατοι, τὸ τοι-
εῦτον ἀποκοιτικὸς ἐφείλετο
εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀσυνήν.

Κατά το διάστημα τούτο ἐπειδή
ἐί πόροι τοῦ Ἰμριου δὲν ἤρκευ-
ν νὰ θερμανθοῦσι τὰς ἐξαιρετικὰς
τῶν Μουσουλμάνων ἀνάγκας, ἐκ-
τός τῆς τελείας ἐξαντλήσεως τῆς
Δημητικῆς Ταμεῖου, τρεῖς ἐν δια-
στήματι ἐξαμήνου προέβη εἰς κα-
ταδιαιτηκίους ἐθνικούς μεταβολὰς
συμπελητῶν, ἰδίᾳ Ἑλλήνων καὶ
Ἀρμενίων συλλέξας μνηστικά πε-
ρὶ χιλιάδων λίθων χρυσοῦ καὶ
διαδόχως ἀπεκλειστικῶς ταῦτα ἑ-
πὲρ τῆς οὐκ ἐπὶ πρῶτον τοῦ κυρι-
αίου πληθυσμοῦ καὶ Βουλγάρων.
Τῷ πελεμικῷ αὐτῶν προγράμματι
περιλαμβανέων καὶ τὴν κατεδά-
φισιν τῶν μὴ τελείως καινεουργη-
σάντων καὶ κατὰ τὸν τρόπον τού-
τον ἐν Τυρολόῃ κατεδάφισαν 816
οἰκισμοὺς, ἐν Ραιδεστῷ ἑμῶς 42
Δημοὺς ἐν ἁλλεκαπήλῳ ἐγγρά-
φων καὶ τηλεγραφημάτων ὅτινα
ἀπῆλθον εἰς τὴν Κυβέρνησιν
καὶ τὸν Βασιλέα τῆς Σερβίας, καὶ
τῶρῳσε ν' ἀποτραπῇ ἡ ἐφαρμογὴ
τοῦ προγράμματος τούτου ἐν Ραι-
δεστῷ.

«Ο ἄνθρωπος Παιδεστέυ διευδυνό-
μενος ὑπὸ χριστιανισμὸν μένον κα-
τὰ τὸ δόγματι τῆς Βουλγαρίας
κατοχῆς, κατ'ὥρθεος νὰ παρα-
βῇ ἐν τῇ λείᾳ πολέμου ἢν εἶχε
ὑπὸ τὴν κυριότητι τῶν αἰ Στρατι-
ωτικῶν ἀρχῶν 80000 χιλιόγραμ-
μῶν διπυρίτου καὶ νὰ διαμοίρῃ ταύ-
την εἰς τοὺς τουρκικοὺς πληθύ-
σμευς. Ἐμεσελάθησεν ἀποτελε-
σματικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς ἡ
περγίαν κενταπεκροῦν Μουσουλ-
μάνων ἀπελαθέντων περὶ εἰς 4
ἑκκλήσιαι, καὶ ἐν γένει τὴν
τὴν πατρικὴν μέριμναν ἐπεδει-
ξετο ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης Παι-
δεστέυ ὑπὲρ τῶν Μουσουλμάνων
ὥστε οὐδὲν ν' ἀδικαιολογή τὰς αἰ-
μακαρεῖς διαδόσεις τῆς ἐπελδο-
σης Τουρκικῆς κυριαρχίας.

— ἡ χάρις δολοφονίας ὑπὸ τῷ

Βεβλῶν τοῦ ἀρχιδιακόνου Δη-
μητρίου Γιαννοπούλου, ἐτῶν 42.
Αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ ἀδελ-
φοῦ τοῦ θύματος

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Σάβ-
βα Γιαννεντοῦ, ἀδελφῶν τοῦ δε-
λοφονθέντος, τῇ 12ῃ Ἰανουαρίου
1913 παραιοποιήσαν δύο Βούλγα-
ροι, ὁ δολοφόνος Μακρέωφ Θεόδω-
ρος ὁ ὅποιος κατεῖχε θάσι ὑπο-
κυβυτοῦ τῆς Τραπεζῆς «Βαλκάν»
ἐν Ρουσσικῇ καὶ Βασιλείας, δε-
κνέντος τοῦ ἱππικῆς Συνέληψ-
σαντες ἀναμεταξύ των ὁ Μακρέωφ
ᾤσθεν ἔπλεν εἶδος «Μπροντίν»
ἀπὸ τὸν σύντροφον τοῦ Βασιλεί-
εν. ἀμέσως διήρῳθεν ἐναντίου
τοῦ Διοκνένου ἀνευ σύμμαχας αὐτοῦ
καὶ ἐδολοφόνησαν αὐτὸν. Μετὰ
τὴν δολοφονίαν συνελήφθησαν ὁ
δολοφόνος καὶ ὁ σύντροφος αὐτοῦ,
ἀνέκριβησαν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ
κ. Μιχαὴλ Μαντῶφ, δικηγόρου ἐκ
πληρώσεως χρέη ἀνακριτοῦ, ὁ ὅ-
ποιος εἶπεν ἐν τὸν ἀδελφὸν τοῦ
ἀρχιδιόκνενου καὶ τοῦ κτῆτος φύσεως
υποδείξεις δὲ ἐξετασθῶσι μετὰ τὸν
πέρασιν. Ὁ δολοφόνος ἀπεπει-
ρήθησαν νὰ δολοφονήσῃ καὶ
τὸν ἀδελφόν του Σάββα. Ὁ ἀρ-
χιδιόκνενος ἄφηνεν ἀπρόσταν-
τον μητέρα καὶ ἀδελφὴν καὶ
ἑαυτὸν ἐν Ρουσσικῇ τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου
1913

Ο αδελφός του δεληγιάννη
Σπύρος Γιαννιτσός
φαρμακότης
ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΝ ΜΥΡΙΟ
ΦΥΤΩ ΚΑΙ ΤΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΑΥΤΟΥ

Οι βούλγαροι ἐν Μυριόφυτῳ
τέστρεφαν καὶ κατεδάρισαν τὰ
ἐντελευτήθεισας καὶ μὴ ἔρειπα
θεῖσας ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τοῦ προ-
ηγουμένου ἔτους (1912) μευσού-
μενης εἰκόας, ἐγκαταλείψει-
σας ὑπὸ τῶν Μεουσουλμάνων κα-
τείκων ἀπάντων πρὸ τῆς εἰσε-
λθῆς τῶν Βουλάρων, μεταναστεύ-
σάντων ἔτις ἀπέφυγον τὴν μα-
κρινὴν τοῦ κακοταχτοῦ.

Τὴν ζυλοῖαν ἦν ἀφῆρουν ἐ-
τῶν οἰκίων τούτων ἔχρησιμοποιοῦ-
σαν ὡς καύσιον ὕλην, ἢ μετεώ-
λου αὐτὴν. Ἐπίσης τὸ κατὰστῆ-
μα τοῦ δικιχητήρου ἡρεσιώδως κα-
τεστράφησαν δὲ πάντα τὰ ἀρχαῖα
Ἐπειράθλων θέσαντες πῦρ νῆ-
κα κώσῳσι τὴν μεουσουλμανικὴν σχ-
λὴν. Κατέσχον δύο ἀποδηχῆς πλῆ-
ρεις οἰκεδῆμοι μὲν ζυλοῖας καὶ
μεουσουλμανῶν ἑμπόρων, τοῦ Ἀ-
μέτ Ἀλῆ Δάνις καὶ Χασάν Χακί-
σχετικὰς δεκαοκτὼ τῶν ἐπαιών
καὶ ἐπιδουλοῦσιν. Τῆς ζυλοῖας
τούτης, μέγα μέρος ἐπώλησαν, καὶ
δὲ ὑπόλοιπον ἔχρησιμοποίησαν διὰ
τῆς στρατιωτικῆς ἀνάγκης.

(Ἡ συνέχεια αὐτοῦ).

μίαν ώραὶαν γυναικα...
 Γι' αὐτὴν ἔδωσε τὸ πᾶν. Ἔδωσε
 γιὰ τὸ φιλεῖ της πλοῦτον, φιλοδοξίαν,
 ἄς, ἄς θάνατον.
 Ὅταν ὁ Κάρολος εἶχον εἰ
 τῇ ὅτι μπόρουν νὰ γαστρίῃ
 Ρωμανίαν, αὐὸ ἐγκατέλειπε τὴν
 Λουιζέττου, ἀπὸν τὴν, λέγοντα
 θέν θίλει νὰ γαστρίῃ τὴν
 ἐσχάτην πίστα παρὰ τοῦ μαζι.
 Καὶ εἰς μίαν συνεντεύξιν του
 ἔλεγε: Εἶμαι εὐχαριστικὸς
 ὅταν δὲν στενοχωρεῖ τῆς ἡ
 τῆς...

Και τὸ φιλεῖ γενεᾷ πρὶν
 Δὲν ἀνατρέψωμεν εἰς τὰς πρὸ
 ἱστορίας. Ἡ ἱστορία καὶς εἶ
 εἶνε γεμάτη ἀπὸ δαιγμάτων τῶν
 νόμων ποῦ εἶνε τὸ φιλεῖ.

Ἡ μακάριος Μαρία Ἰσρα-
μική Ρωσσίς ἀριστοκράτις εἰν-
αφραμένη με ἦν ἀνὴρ πολὺ
λιχομένον ἀπὸ αὐτῆς. Μία
δὲ ἀνδρὰς τῆς ζωῆς ἐνα λ-
χορον. Πρὸς μεγάλην λύπην τ-
ἀπειλίσαι ἀνελήφθη ἐκεῖ δὲ
ναῖκα τῶν τῶν ἀποτοῦς τῶ
πλέον. Ἐχθρὸς δὲ διαρκῶς
ὥραιον νέον, ἔχον, ὁ ὅποιος
ἐφαττοῦς τῆς.

[illegible]

τὸ πρῶτ' συντηρήθησαν,
 ὁ δὲ ἑρωτικὸν ἀντιπάλω
 ρω καὶ ἄλλης ἐφένευσεν τὴν ἀρ-
 φίλειον τῆς ὁραίας γυναικός
 Τοῦ εἶχε τρυπήσει μὲ ὀρθήν
 ἦσαν...

Ἡ κληρονομία Ταρνόβσκη τότε διαδόχου. Καὶ ἐπὶ τῷ διάταγμα Ρώσσοι διηγήσαντο διηγήτορες ἕκαστος γλῆγορα θ φιλοῦ τοῦ. Ἐχρήσθη ἀπὸ ναϊκά τοῦ καὶ ἔτινεν ἔρριαν ριαις κληρονομία, ἣ ὅποια εἰσέβαρθευσε τὸν ἀνετα πτωῶς καὶ ἐργασίαι ἐν καὶ ἄλλοις, πλουσιωτάτων. Ὅστις ἐργασίαι ὁλοκληπὸν τὴν τερτα πέριασιαι, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ γόρον καὶ τὸν ἔπεισε νὰ δὲσιν τοὺ ἀντιπάλου τοῦ.

Ὁ διακρίσεως ἤρηνθη. Τὸ
 μετὰ ἐστράφη πρὸς ἀνακλ
 ούσας. Τὸν εὐρε.
 αὐτὸς συρρέμενος ἀπὸ τὸν
 πῶς εἰλόμεν της τοῦ εἰπε
 πὺς ἐκείνου διακρίσεως
 ἔθι ἀπῆλκε καὶ ἐκείνου ἐπε
 τὰ λόγια της, ἔπειρα ἕνα
 πῶς εἰς τὸ σπῆσι του καὶ
 (10)22.

Ἀλλὰ καὶ ἀποκαταστάζει συνι-